

[P. A. Poulsen (Stenderup).]

Angaaende Bestemmelserne i de forskellige Paragraffer skal jeg ogsaa fatte mig i Korthed; vi har jo tidligere gaaet de forskellige Paragraffer igennem, saaledes som vi fandt det rigtigt, da vi tidligere havde Lovforslaget til Behandling.

Angaaende § 2 vil jeg understrege en Del af det, Venstres ærede Ordfører i denne Sag nævnte om Sundhedsplejerskernes Stilling, Gerning og Forhold til Hjemmene. Lovforslaget har nu ogsaa været til Behandling i det andet høje Ting og er vedtaget der enstemmigt med nogle smaa Ændringer, som er nedfældet i Lovforslaget. Disse Ændringer kan jeg fuldt ud tiltræde, der er blot en af Ændringerne, som jeg ikke rigtig kan forstaa, man har foretaget, det er Bestemmelsen i § 1, Stk. 2, hvor private Eksamensskoler udelukkes fra Skolelægens Tilsyn. Det undrer mig, at den højtærede Undervisningsminister er gaaet med hertil. Naar man ser, hvordan Eleverne paa disse Skoler er stuvet sammen i smaa Lokaler og i Soveværelser, ser, hvor 6—8 bor paa samme Værelse, skulde man synes, at der netop saadanne Steder burde være Kontrol med Sundhedstilstanden. Nu hørte jeg, at den højtærede Minister udtalte, at Eleverne paa disse Skoler er ude over Børnealderen, men Elever i de unge Aar kan ogsaa være modtagelige for Sygdomme. Det er en Tid, hvor man skal være særlig paa Vagt, tror jeg, og man bør holde de unge paa saadanne Skoler under Kontrol.

Jeg kan ikke lade være med at standse ved Bestemmelsen i § 1, Stk. 4, hvor der staar:

„Skolelægen har Adgang til alle under hans Tilsyn staaende Skoler og kan forlange sig alle Lokalteter, der benyttes af Eleverne, forevist.“

Det synes mig rimeligt, at Skolelæger, der skal kontrollere Sundhedstilstanden hos Børnene, ogsaa fører Tilsyn med de Lokaler og Rum, hvor Børnene skal opholde sig, kort sagt føre et vist Tilsyn med de hygiejniske Forhold i Skolen. Men jeg synes, det skulde være betryggende nok. Der er ingen, som kan være mere interesseret i disse Forhold end netop Skolelægen, men skal Kredslægen ogsaa stadig føre Tilsyn, synes jeg næsten, det bliver for meget af det gode. Først kommer Skolelægen og ser Lokalerne efter, derefter kommer Kredslægen i samme Anledning. Jeg er overbevist om, at Bønderne ude paa Landet vil bruge et godt Udtryk herom og sige: tøvltles.

Derimod er Bestemmelserne i § 3, hvor der tales om, at Skolelægen aarligt i Sam-

arbejde med den nærmeste Tuberkulosestation foretager Tuberkuloseundersøgelse af Eleverne, Lærerne og det øvrige ved Skolerne ansatte Personale, af den Art, at det vil skabe Respekt for Loven og Forstaaelse af dens Krav. Af hvor stor Betydning den Tilføjelse, der er gjort ved Udvalgsbehandlingen i det andet høje Ting, er, er jeg ikke i Stand til at afgøre, kun ved jeg, at der er delte Meininger om den Vaccination, som omtales.

Angaaende Udgifternes Fordeling finder jeg ingen Anledning til at gøre Bemærkninger. Den væsentligste Ændring findes i § 11. I Lovforslaget af 1943 bestemtes det, at Udgiften skulde bæres af Skolefonden, bortset fra Statsrefusionen. Nu paalægges disse Udgifter de enkelte Kommuner, som saa faar Statstilskud efter de Regler, der er nedfældet i Lovforslaget. Udgifterne fordeles derved paa bredere Basis. Det maa jeg anse for helt rigtigt. Om saa Skolefondskassen skal være en Slags Betalingscentral eller Gennemgangsled, hvad der nævnes et Par Ord om i Bemærkningerne til Lovforslaget, kan maaske være et Spørgsmaal af praktisk Art — jeg tror nu ikke, Skolefonden vil være saa begejstret for denne Ordning.

Uden i mindste Maade at vise sur Mine kan jeg dog ikke lade være med at fremsætte en Bemærkning om, at i 1943 fik vi her i Landstinget Lovforslaget forelagt først, og paa den Maade var vi med til at gøre et Forarbejde i Sagen, hvad den højtærede Undervisningsminister ogsaa fuldt ud har honoreret ved, at der baade i Lovforslaget og i Bemærkningerne er taget Hensyn og gjort Indrømmelser og givet Svar, som er en Følge af det Forarbejde. Vi kunde derfor saa maat have ventet, at vi havde faaet Lov til her at arbejde videre med Sagen paa første Haand. Vi kunde sikkert have fuldført Arbejdet hurtigere, end det nu er blevet Tilfældet. Og vi havde sikkert ogsaa fundet de Smaaændringer, som Lovforslaget er undergaaet ved Udvalgsbehandlingen i det andet høje Ting. Kan hænde at ... ja, jeg vil ikke sige mere om det, jeg er glad over, at Lovforslaget er kommet saa vidt, at jeg paa mit Partis Vegne kan tilsige Støtte til dets Ophøjelse til Lov snarest gørligt.

Anna Westergaard: Lovforslaget om Skolelæger er en Genganger i dette høje Ting, som det allerede har været nævnt. Det blev i 1943 fremsat her af den daværende Undervisningsminister. Det blev godt modtaget og derefter henvist til Behandling i et Udvalg, hvor det blev behandlet, men saa kom den 29. August, og Rigsdagen standsede sin Virksomhed. Det er sikkert